

ศึกษากระบวนการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส ที่มีอายุระหว่าง 27-37 ปี

The Study of Financial Planning Process of Government Officials of Narathiwat Provincial Cooperative Office Aged 27-37 years

สุทธธีรรัตน์ วงศ์ศรีโรจน์¹

Sutthirath Wongsrirot

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส ที่มีอายุระหว่าง 27-37 ปี (2) เพื่อทราบถึงสภาพปัจจุบันของกระบวนการวางแผนทางการเงินข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส ที่มีอายุระหว่าง 27-37 ปี มีอายุงานราชการตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ซึ่งมีประชากรทั้งสิ้นจำนวน 8 คน ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบัน (Documentary Research) และที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน ใช้คำถามปลายเปิดในการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล เพื่อให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นแก่ผู้ถูกสัมภาษณ์ และนำมาสรุปผลการวางแผนทางการเงิน

โดยผลวิจัยพบว่ากระบวนการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส ที่มีอายุระหว่าง 27-37 ปี มีการวางแผนทางการเงินตามรายได้และค่าใช้จ่ายที่สร้างความมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัว ทั้งเพื่อการออมเงินไว้ใช้จ่าย การท่องเที่ยวและการซื้อบ้าน สร้างและต่อเติมบ้าน โดยมีการกำหนดเป้าหมายการวางแผนทางการเงิน ทั้งในระยะสั้น และระยะยาวที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของตนเองและครอบครัว การท่องเที่ยวพักผ่อนในช่วงวันหยุด มีการรวบรวมข้อมูลโดยการประเมินรายได้ และค่าใช้จ่าย การจัดทำรายรับ-รายจ่ายเพื่อประเมินสถานทางการเงิน อันนำไปสู่การจัดทำแผนทางการเงินทั้งแผนการออมเงิน แผนการเลี้ยงดูครอบครัวและเพื่อให้บรรลุแผนที่วางไว้ ข้าราชการเลือกใช้วิธีการฝากเงินผ่านธนาคาร/สหกรณ์ การทำประกันชีวิต มีการติดตามและประเมินผลโดยการจัดทำรายรับ-รายจ่ายรายเดือน เพื่อทบทวนและปรับปรุงแผนการเงินอย่างสม่ำเสมอ

ABSTRACT

This research aimed to (1) study the financial planning and (2) to learn the current state of the financial planning process of the government officials of Narathiwat Provincial Cooperative Office who were at the age of 27-37 years and with the working service from 3 years or more, with a total population of 8 people. The researcher employed the qualitative research method of documentary research; reviewing the current related research papers and conducted an in-depth interview with the sample group of 7 people. The open-ended questions were used in the individual interviews. In order to give freedom of opinion to interviewees. The data gained from the interviews were then transcribed and printed for the analysis and summary of the research results.

It was found that most of the government officials of Narathiwat Provincial Cooperative Office. Aged 27-37 years made their financial plan according to their income and expenses for the purpose of building stability for oneself and their family. The highest - ranked financial plan done were for daily expenses, travel and buying and renovating housing, followed by planning related to raising family and children, buying a car, buying land and conducting Hajj, respectively. The financial planning process consists of setting financial goals with a short-term and long-term planning at the highest level. The short-term goals done within 1 year, are to define a plan for spending on a daily basis for both oneself and their families and for travelling and leisure during the holidays. The financial planning process in data collection was done by recording income and expenses to assess the personal financial situation and for financial plan preparation. The plan comprises money - saving for raising family and children at the highest level. To achieve the plan the government officials chose to deposit their money with the commercial and/ or cooperative banks as the highest selection. In the follow up stage, the financial plans were tracked and evaluated by making a list of monthly income and expenses; to regularly review and adjust your plans

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงิน,ข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส, สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส, financial planning, government officials at Narathiwat Provincial Cooperative Office

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

จากปัจจุบันที่มีการชะลอตัวทางเศรษฐกิจทั่วโลก ความผันผวนของค่าเงินที่สร้างปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นวงกว้าง และวิกฤตโควิด 19 ที่สร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจอย่างใหญ่หลวงมากกว่าวิกฤตครั้งไหนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของผู้คน เศรษฐกิจทั่วโลกหยุดชะงักพร้อมกัน (global simultaneous shocks) โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) ประเมินว่าเศรษฐกิจโลกปี 2563 หดตัวร้อยละ 3 ต่ำสุดในไตรมาสที่ 2 และเลวร้ายที่สุดนับแต่คริสต์ทศวรรษ 1930 มูลค่าความเสียหายต่อเศรษฐกิจโลกสูงถึง 9 ล้านล้านดอลลาร์ (เสาวณี จันทะพงษ์ และทศพล ด้อยหทัย, ธนาคารแห่งประเทศไทย 2020) และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2563) เปิดเผยว่าไตรมาสแรกของปี 2563 เศรษฐกิจประเทศไทยติดลบ ร้อยละ 1.8 เป็นการลดลงครั้งแรกนับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2557 เป็นผลจากการลดลงอย่างรุนแรงของนักท่องเที่ยว การบริโภคภาคครัวเรือนชะลอตัว สอดคล้องกับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคลดลงส่งผลต่อเนื่องให้การลงทุนของภาคเอกชนลดลง ทั้งยังเป็นผลจากปัจจัยเชิงพฤติกรรมและเชิงจิตวิทยา ทำให้ผู้ประกอบการภาคธุรกิจมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การบริโภคและรูปแบบการดำเนินธุรกิจ

จากวิกฤตในครั้งนี้ ทำให้หลายคนตระหนักถึงการมีเงินสำรองไว้ใช้ในยามจำเป็น เริ่มวางแผนทางการเงินให้ตนเองมีเงินใช้จนถึงขั้นผ่านวิกฤตในครั้งนี้ หรือในอนาคตที่อาจจะเกิดขึ้น สอดคล้องกับความเห็นของ วิโรจน์ สันติประภพ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งกล่าวถึงพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาจักรีบรมนาถบพิตร เรื่อง หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้พระราชทานไว้ให้คนไทยตั้งแต่ก่อนวิกฤติต้มยำกุ้ง ปี 2540 ที่นำมาปรับใช้กับได้โดยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ตั้งอยู่บนความสมดุล สอดคล้องกับข้อเท็จจริงใช้ชีวิตอย่างพอประมาณ ไม่กล่าวจนตื่นตระหนก ขณะเดียวกันต้องไม่ประมาทเพื่อไม่ให้เสี่ยงที่จะติดเชื้อหรือทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจที่รุนแรง “การสร้างภูมิคุ้มกัน” เป็นหลักสำคัญสำหรับทุกคนครัวเรือนหรือธุรกิจที่มีเงินออมเพียงพอที่จะมี “กันชน” บรรเทาความรุนแรงของผลกระทบทางเศรษฐกิจได้ (สำนักข่าวอิศรา, 2563)

สำหรับข้าราชการหน่วยงานภาครัฐเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการวิกฤตนี้อย่างมาก เพราะได้รับเงินเดือนปกติ มีความมั่นคงของงานและสวัสดิการที่ได้รับ แม้รายได้ไม่มากมายแต่ก็ยังพอกินพอใช้ได้อย่างไม่ลำบาก อีกทั้งรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือ กบข. สนับสนุนการออมอย่างต่อเนื่องมีเงินออมก้อนใหญ่ไว้ใช้ในยามเกษียณ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวางแผนทางการเงินของข้าราชการ

สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส ที่มีอายุระหว่าง 27-37 ปี เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงิน สภาพปัจจุบันของกระบวนการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส เพื่อรับมือกับวิกฤตหรือเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และเป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินของข้าราชการและผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. ศึกษาการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส ที่มีอายุระหว่าง 27-37 ปี
2. เพื่อทราบถึงสภาพปัจจุบันของกระบวนการวางแผนทางการเงินข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส มีอายุระหว่าง 27-37 ปี

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยเลือกสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-Deep Interview) กับข้าราชการของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส ที่มีอายุระหว่าง 27- 37 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานราชการตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน (ฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส, 2563)

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษากระบวนการวางแผนทางการเงิน จากหนังสือ บทความ สื่อสิ่งพิมพ์ ข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ อันประกอบด้วย 1) ความหมายการวางแผนทางการเงิน ที่กล่าวได้โดยสรุปว่า เป็นกระบวนการในการกำหนด ออกแบบแนวทางปฏิบัติในการจัดการการเงินของบุคคล โดยต้องมีการประเมิน ทบทวน ปรับปรุงแผนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่แต่ละคนกำหนดไว้ ซึ่งการวางแผนอย่างถูกต้องจะช่วยให้เกิดความมั่นคงทางการเงินและความมั่นคงในชีวิต ตลอดจนมีแผนการป้องกันความเสี่ยงในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถส่งมอบมรดกให้รุ่นลูกหลานได้ และ 2) กระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กล่าวโดยสรุปได้ว่า บุคคลจะสามารถเก็บออมได้สำเร็จจะต้องมีเป้าหมายในการดำรงชีวิตทั้งปัจจุบันและในอนาคต มีการวางแผนทางการเงิน ประเมินการรายรับ รายจ่าย หักหนี้สินของตนเองที่จะส่งผลกระทบต่อภาระการออมเงิน มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและทบทวนแผนการเงินอย่างสม่ำเสมอ รู้จักเก็บออมไว้ในสิ่งจำเป็น ไม่ใช่จ่ายเงินเกินตัวและสิ้นเปลืองไปกับของที่ไม่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิต เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัวในอนาคต

แนวคิดในการวิจัย

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกระบวนการในการวางแผนทางการเงิน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนเอง การรวบรวมข้อมูล การจัดทำแผนการเงินและกลยุทธ์ การปฏิบัติตามแผน และการติดตามผลและปรับปรุงแผน ของนักวิชาการดังนี้ Gitman และ Joehnk (2007) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) ศิรินุช อินละคร (2548) รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) กิตติพัฒน์ แสันทวีสุข (2556) สรุปได้ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน

กิตติพัฒน์ แสันทวีสุข (2556, อ้างถึงใน ไอยรา ผ่านเมือง, 2560) กล่าวว่า กำหนดเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่ดี ต้องมีกำหนดระยะเวลาแน่นอนและสามารถทำได้จริง หากมีเป้าหมายหลายอย่างควรจัดลำดับความสำคัญและลงมือทำในสิ่งที่สำคัญก่อน ซึ่งสอดคล้องกับ Gitman และ Joehnk (2007, อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ บุญฉาย, 2552) ที่กล่าวว่า กำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนเองในระดับที่เหมาะสมเป็นไปได้และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ (Define Financial Goals) และผลการศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ กรณีศึกษา ชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานครของสยาม เกิดจรัส (2561) ที่พบว่า การกำหนดเป้าหมาย มีความสำคัญมากที่สุดในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ นอกจากนี้ศิรินุช อินละคร (2548) ได้ให้ความเห็นว่า การกำหนดเป้าหมายทางการเงินเป็นขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนทางการเงิน หากบุคคลมีเป้าหมายทางการเงินแล้วจะสามารถกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ อาจกำหนดตามระยะเวลา ดังนี้

1. เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น (Short Term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่ทำให้สำเร็จได้ภายในระยะเวลาสั้นๆ ไม่เกิน 1 ปี และ

2. เป้าหมายทางการเงินระยะยาว (Long Term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่บุคคลต้องการใน 5 – 20 ปีข้างหน้า ต้องใช้เวลานานในการสะสมเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ส่วนศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายทางการเงินของบุคคลในครัวเรือน ภายใต้อักษร SMART คือ มีความชัดเจน มีรายละเอียดเป็นรูปธรรม ปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบอยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ ภายใต้อุปสรรคที่กำหนด จะช่วยให้การวางแผนทางการเงินมีประสิทธิภาพตอบสนองเป้าหมายทางการเงินที่วางไว้ แบ่งเป้าหมายทางการเงินออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น ระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความ สะดวกสบายให้กับตนเองและครอบครัว เป็นเป้าหมายทางการเงินที่ไม่ยากเกินไป และลงมือทำจนสำเร็จ
2. เป้าหมายทางการเงินระยะปานกลาง มีระยะเวลาภายใน 3 – 7 ปี เน้นการสร้างสินทรัพย์อันก่อให้เกิดความมั่งคั่งเพิ่มพูนมากขึ้น
3. เป้าหมายทางการเงินระยะยาว มีระยะเวลายาวกว่า 7 ปี เน้นใช้ชีวิตในบั้นปลายภายหลังเกษียณ อย่างมีความสุข มีความเป็นอยู่สุขสบาย

2. การรวบรวมข้อมูล

เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ หนี้สิน เพื่อประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล และศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล โดยพิจารณาจากรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ ภาระหนี้สิน รวมทั้งเงินออมที่มีอยู่ วิธีการประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล คือ การจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ งบดุลส่วนบุคคล (Personal balance sheet) และงบรายได้และค่าใช้จ่าย (Income and expenditure statement) โดยศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553), กิตติพัฒน์ แสตนวิสุทธิ (2556, อ้างถึงใน ไอยรา ผ่านเมือง, 2560), ธนากรกรุ่งศรีอยุธยา (2563) และ MONEY BUFFALO (2020) ให้ความเห็นว่า บุคคลควรศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตนเองด้านการเงิน พฤติกรรมการใช้จ่าย ช่วงอายุ และภาระที่ต้องรับผิดชอบ โดยกิตติพัฒน์ แสตนวิสุทธิ (2556, อ้างถึงใน ไอยรา ผ่านเมือง, 2560) ให้ข้อมูลเรื่องการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมว่า

2.1 ช่วงอายุ (Life Cycle) ผู้ที่มีอายุน้อยและอยู่ในช่วงวัยทำงานอาจมีการออมเงินในบ้าน รดยนต์ ที่ต้องใช้เวลานาน จนไม่ได้เก็บออมในรูปแบบอื่น

2.2 รายได้ที่ได้รับ (Income) การทราบแหล่งที่มาของรายได้ จะคำนวณปริมาณเงินที่ต้องใช้จ่ายและเงินที่เหลือเพื่อการออม เพื่อให้การวางแผนทางการเงินประสบผลสำเร็จได้

2.3 รายจ่าย (Expenses) การจัดทำบัญชีครัวเรือน จะแยกประเภทของรายจ่ายได้ว่ารายจ่ายประเภทใด เป็นรายจ่ายใดเพื่อการเก็บออม การสะสมสินทรัพย์ และทำให้วางแผนตัดทอนรายจ่ายที่ฟุ่มเฟือยลงได้บ้าง

3. การจัดทำแผนทางการเงิน

เป็นการกำหนดแผนทางการเงิน ต้องระบุวิธีการปฏิบัติที่จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และลงมือวางแผนทางการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้จ่ายของตนเองได้ชัดเจนขึ้น แผนการเงินที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ (กิตติพัฒน์ แสตนวิสุทธิ, 2556, อ้างถึงใน ไอยรา ผ่านเมือง, 2560)

4. การปฏิบัติแผนทางการเงิน

สิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า การปฏิบัติตามแผนที่วางไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย อาจต้องติดต่อกับบุคคลอื่น เช่น ตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าขายหลักทรัพย์ บริการจากธนาคาร หรือการทำธุรกรรมอื่นๆ เป็นต้น และกาญจนา หงษ์ทอง (2551) กล่าวว่า บุคคลควรทำการศึกษาช่องทางการออมและการลงทุนให้รอบด้าน แล้วเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุด โดยต้องยอมรับกับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากช่องทางที่เลือกด้วย

5. การติดตามผลและปรับปรุงแผนทางการเงิน

สิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า การติดตามผลว่าแผนการเงินเหมาะสมหรือไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่และต้องทบทวนและปรับปรุงแผนทางการเงินให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม สอดคล้องกับกิตติพัฒน์ แสันทวีสุข (2556, อ้างถึงใน ไอยรา ผ่านเมือง, 2560) ที่กล่าวว่า หากพบปัญหาและอุปสรรค ให้ทำการทบทวนแผนอยู่เสมอเพื่อทบทวนพฤติกรรมค่าใช้จ่าย ช่วยให้การออมเงินเป็นไปตามเป้าหมาย ส่วน Gitman และ Joehnk (2007, อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ บุญฉาย, 2552) กล่าวว่า การพัฒนาและปรับปรุงแผนเป็นระยะๆ สำหรับแต่ละช่วงเวลาเพื่อใช้ประสานงานและควบคุมให้เป็นไปตามการวางแผนที่กำหนดไว้ (Periodically Develop and Implement Budgets to Monitor and Control Process Toward Goals) และใช้งบการเงินเป็นตัวประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไขสิ่งผิด (Use Financial Statement to Evaluate Results of Plans and Budget, Taking Corrective Action as Required)

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุระหว่าง 27-37 ปี ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิประชากรผู้ถูกสัมภาษณ์ คือ ข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุระหว่าง 27- 37 ปี มีอายุงานราชการตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการและระดับชำนาญการ จำนวน 8 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน ใช้คำถามปลายเปิดในการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล เพื่อให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นแก่ผู้ถูกสัมภาษณ์ ใช้วิธีการพูดคุยสนทนาแบบเป็นกันเอง ทำให้ได้ข้อมูลหลากหลายแง่มุม และผลลัพธ์ที่ได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับการวางแผนและการจัดการทางการเงินของแต่ละบุคคล และนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาเรียบเรียง และสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินของผู้ถูกสัมภาษณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุระหว่าง 27 – 37 ปี มีอายุงานราชการ 3 ปีขึ้นไป สามารถสรุปผลการศึกษาการวางแผนทางการเงิน และ สภาพปัจจุบันของกระบวนการวางแผนทางการเงิน ดังนี้

1. การวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุระหว่าง 27 – 37 ปี
จากผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุระหว่าง 27 – 37 ปี มีการวางแผนทางการเงินตามรายได้และค่าใช้จ่าย ที่เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับตัวเองและครอบครัว
2. สภาพปัจจุบันของกระบวนการวางแผนทางการเงินข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุระหว่าง 27 – 37 ปี
 - 2.1 การกำหนดเป้าหมายผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา มีการกำหนดเป้าหมายทั้งระยะสั้น และระยะยาว อาทิ การท่องเที่ยวหลังสถานการณ์วิกฤตโควิด 19 การวางแผนเพื่อผ่อนชำระค่ากู้ยืมเงินซื้อบ้าน การซื้อรถยนต์ การศึกษาบุตร เป็นต้น
 - 2.2 การรวบรวมข้อมูล สรุปว่าการรวบรวมข้อมูลมีการประเมินตนเองจากรายได้ ค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน รวมทั้งเงินออมที่มี บางรายที่มีครอบครัวจะนำข้อมูลส่วนนี้มาร่วมประเมินด้วย
 - 2.3 การจัดแผนทางการเงิน ประกอบไปด้วย แผนการออมเงิน แผนการเลี้ยงดูครอบครัวและบุตร และแผนทำพิธีฮัจญ์ ตามลำดับ
 - 2.4 การปฏิบัติตามแผนทางการเงิน ประกอบด้วยการฝากธนาคาร/สหกรณ์ ทำประกันชีวิต ซื้อสลากออมสิน/ร.ก.ส. ซื้อกองทุน ซื้อหุ้น และเล่นแชร์ ตามลำดับ
 - 2.5 การติดตามผลและปรับปรุงแผน ประกอบด้วยการจัดทำรายรับ-รายจ่ายรายเดือน สรุปรายรับ - รายจ่ายรายเดือน และประเมินรายได้รอบ 6 เดือน (ปรับขึ้นเงินเดือน)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุระหว่าง 27 – 37 ปี มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ข้าราชการมีการวางแผนทางการเงินตามรายได้และค่าใช้จ่ายที่จะสร้างความมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัว ซึ่งสอดคล้อง รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) ที่กล่าวว่า บุคคลต้องบริหารจัดการรายรับรายจ่ายอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อลดปัญหาทางการเงินส่วนบุคคล และไอยรา ผ่านเมือง (2560) ได้กล่าวว่า คุณแม่เลี้ยงเดี่ยว หากขาดทักษะการวางแผนทางการเงิน มีรายรับไม่สมดุลกับรายจ่ายจะกลายเป็นปัญหาทางการเงิน และสถาพร อานา (2560) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินไม่ประสบผลสำเร็จ คือ รายได้ไม่เหมาะสมกับรายจ่าย และผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางการเงิน การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุและความมั่งคั่งในครัวเรือนประเทศเนเธอร์แลนด์ของ Van RooijLusardi and Alessie (2551, น.4) พบว่า ผู้ที่มีความรู้ทางการเงินที่ดีและทักษะการจัดการเงินที่ดีจะมีการวางแผนเพิ่มความมั่งคั่งเพื่อการเกษียณอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความเห็นของมนต์ทนา คงแก้ว และคณะ (2557) ให้ความเห็นว่า การวางแผนอย่างถูกต้องในการจัดหาเงิน การเก็บออม การบริหารรายจ่ายและการนำเงินไปลงทุน จะช่วยให้เกิดความมั่งคั่งทางการเงินและมั่นคงในชีวิต ตลอดจนรู้จักวางแผนป้องกันความเสี่ยงสำหรับชีวิตและสินทรัพย์ โดยการวางแผนประกันภัยเพื่อรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด และมีการวางแผนภาษีเพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย มีการเตรียมเงินไว้ใช้สำหรับวัยเกษียณอย่างเพียงพอ ไม่เป็นภาระแก่ลูกหลานหรือผู้อื่น และเตรียมแผนการส่งมอบมรดกให้รุ่นลูกหลาน หากทำได้อย่างที่กล่าวมานี้ ก็จะส่งผลให้บุคคลมีความมั่งคั่งและมีความสุขให้กับชีวิตได้ จากผลการศึกษาข้าราชการมีการวางแผนทางการเงินเพื่อการออมเงินสำหรับใช้จ่ายในอนาคต การดูแลตัวเอง ครอบครัว สุขภาพ หรือการเตรียมรับมือกับเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่ต้องใช้จ่ายเงิน โดยการฝากธนาคาร/สหกรณ์ นอกจากนี้ ยังมีการวางแผนทางการเงินเพื่อการท่องเที่ยว การซื้อบ้าน สร้างและต่อเติมบ้าน การเลี้ยงดูบุตร การซื้อรถยนต์ ที่ดิน รวมถึงการไปทำพิธีฮัจญ์ด้วย

2. สภาพปัจจุบันของกระบวนการวางแผนทางการเงินข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมาสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ข้าราชการมีการกำหนดเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาว มุ่งเน้นเรื่องของการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การวางแผนเพื่อซื้อบ้าน สร้างและต่อเติมบ้าน รวมถึงการเลี้ยงดูลูก สอดคล้องกับ สนทยา เขมวีรัตน์ และดวงใจ เขมวีรัตน์ (2556) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านภาระความรับผิดชอบต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลและความรับผิดชอบต่อครอบครัวมีผลต่อการจัดการทางการเงิน และไอยรา ผ่านเมือง (2560) กล่าวว่า แม่เลี้ยงเดี่ยวมีการกำหนดเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรในอนาคต และเป็นค่าใช้จ่ายประจำวันทั้งของตนและบุตร เป็นทุนประกอบอาชีพให้มีชีวิตมั่นคง เพื่อเป็นเงินสำรองยามฉุกเฉิน เจ็บป่วยและยามชรา โดยข้าราชการจะรวบรวมข้อมูลจากการประเมินรายได้ ค่าใช้จ่าย รวมทั้งภาระหนี้สิน เพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงิน ลดค่าใช้จ่ายไม่จำเป็นและเพิ่มการเก็บออมมากขึ้น โดยสนทยา เขมวีรัตน์ และดวงใจ เขมวีรัตน์ (2556) กล่าวว่า บุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวสูง จะมีความระมัดระวังในการใช้จ่าย มีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินเป็นอย่างดีและรอบคอบ ในขณะที่ไอยรา ผ่านเมือง (2560) กล่าวว่า แม่เลี้ยงเดี่ยวจะสำรวจตัวเอง โดยการหารายรับ รายจ่าย ทำบัญชีอย่างง่าย เพื่อให้ทราบพฤติกรรมการเงินของตนอย่างชัดเจน และจากกระบวนการกำหนดเป้าหมาย และการรวบรวมข้อมูลข้างต้น จึงนำไปสู่การจัดทำแผนทางการเงิน ประกอบด้วยแผนการออมเงินทุกเดือนเดือนละเท่าๆกัน แผนการเลี้ยงดูครอบครัวและบุตร และแผนทำฮัจญ์ ที่ต้องเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย จิตใจ และทุนทรัพย์ โดยการปฏิบัติตามแผนนั้น ข้าราชการเลือกใช้ชีวิตการฝากเงินกับธนาคาร และสหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์ บางรายซื้อสลากออมสิน/ธ.ก.ส. รวมถึงการวางแผนเรื่องการลงทุน โดยการซื้อกองทุน และซื้อหุ้น และลำดับสุดท้ายข้าราชการจะมีการติดตามและปรับปรุงแผนทางการเงิน โดยพิจารณาจากการหารายรับ – รายจ่ายรายเดือนเพื่อให้ทราบถึงค่าใช้จ่ายที่แท้จริง และบางรายมีการสรุปรายรับ – รายจ่ายรายเดือน เพื่อวางแผนปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การวิจัยเรื่อง ศึกษากระบวนการวางแผนทางการเงินของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุระหว่าง 27-37 ปี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาของ Van RooijLusardi and Alessie (2551, น.4) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีความรู้ทางการเงินที่ดีและทักษะการจัดการเงินที่ดี จะมีการวางแผนเพิ่มความมั่งคั่งเพื่อการเกษียณอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านแบบสอบถามความรู้พื้นฐานทางการเงิน เช่น อัตราดอกเบี้ยทบต้น อัตราเงินเฟ้อ มูลค่าเงินตามเวลา ภาวะเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าของเงิน เป็นต้น และความรู้เชิงลึกทางการเงินที่เกี่ยวกับความรู้การลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆ เช่น ตราสารทุน ตราสารหนี้ พันธบัตร เงินฝาก และการวิเคราะห์ ประเมินเศรษฐกิจที่มีผลกระทบ ดังนั้น เพื่อการวางแผนทางการเงินมีประสิทธิภาพ ผ่านเครื่องมือทางการเงินและการลงทุนต่างๆ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมาและข้าราชการควรจะดำเนินการดังนี้

1.1 จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการวางแผนทางการเงินมาถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับวางแผนทางการเงิน

1.2 ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการออมเงินที่นอกเหนือการฝากเงินกับธนาคาร และสหกรณ์ อาทิ การลงทุนในกองทุน การเล่นหุ้น โดยคำนึงถึงผลกระทบด้านต่างๆ ทั้ง อัตราดอกเบี้ยทบต้น อัตราเงินเฟ้อ และมูลค่าของเงินตามกาลเวลาด้วย

1.3 ศึกษาความรู้เรื่องการวางแผนเพื่อวัยเกษียณอายุผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ทั้งหนังสือ และเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ข้าราชการก่อนเข้าสู่วัยเกษียณต่อไป

2. ข้าราชการควรจัดทำรายรับ – รายจ่าย และสรุปผลรายเดือน เพื่อแสดงให้เห็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงแผนทางการเงินของแต่ละบุคคล ในการรู้จักใช้จ่ายและควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และมีวินัยในการใช้จ่ายให้เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สิรินุช อินละคร และ Gitman และ Joehnk

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา หงส์ทอง. (2551). เชื้อมทิศการเงิน. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพฯธุรกิจ
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาโท. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา. (2021). 5 ขั้นตอนวางแผนทางการเงินอย่างไรให้เห็นผลในอนาคต. ค้นเมื่อ 20 มกราคม 2564, จาก <https://www.krungsri.com/th/planyourmoney/must-stories/life-plan/5-steps-plan-your-money>
- มนต์ทนา คงแก้ว, ชฎามาศ แก้วสุโกโส และนัฒพลพิชัย ดุลยชาติ. (2557). รายงานการวิจัยการบริหารการเงินส่วนบุคคลเพื่อสู่อิสรภาพทางการเงินของข้าราชการใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้. สงขลา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2553). การบริหารการเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์
- สิรินุช อินละคร. (2548). การเงินบุคคล. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2553). หลักสูตรวางแผนการเงิน : ชุดวิชาที่ 1 พื้นฐานการวางแผนการเงิน ค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.set.or.th/dat/setbooks/e-book/88.pdf>
- สถาพร อำนา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ. ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- สนทยา เขมวิรัตน์, ดวงใจ เขมวิรัตน์. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สยาม เกิดจรัส. (2561). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เสาวณี จันทะพงษ์, ทศพล ต้อยทัย ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2020). เศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจไทย

หลังโควิด 19 : โรคปฏิวัติโลก ยกเครื่องสู่อนาคตวิถีชีวิตใหม่. 16 มกราคม 2564,

จาก [http : // https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Pages/256303_CoverStory.aspx](http://https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Pages/256303_CoverStory.aspx)

สำนักข่าวอิสรา. (2563). ปลุกภูมิคุ้มกันเศรษฐกิจไทยก้าวข้ามวิกฤตโควิด 19. ค้นเมื่อ 16 มกราคม 2564

จาก <http://www.isranews.org/article/isranews-article/88063-covid-28.html>

สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). GDP ไตรมาส 1/63 ปรับตัวลดลง -1.8% คาดทั้งปี

ลดลง -6 ถึง -5% ค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2564, จาก [https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?](https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=10221&filename=index)

[nid=10221&filename=index](https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=10221&filename=index)

สำนักงานสภรณจังหวัดนครราชสีมา. (2564). เกี่ยวกับองค์กร. ค้นเมื่อ 16 มกราคม 2564,

จาก <http://web.cpd.go.th/narathiwat/index.php/joomlaorg/organizational-structure>

ไอยรา ผ่านเมือง. (2560). การวางแผนและการจัดการทางการเงินของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีการหย่าร้าง

ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

MONEY BUFFALO. (2020). ทำไม “พีระมิดทางการเงิน” ถึงเป็นหลักวางแผนการเงินระดับ

สากล. ค้นเมื่อ 20 มกราคม 2564, <https://www.moneybuffalo.in.th/financial-planning/>

Van Rooij, M., Lusardi, A., & Alessie, R. (2011). Financial Literacy and Retirement Planning

in the Netherland. *Journal of Economic Psychology*, 3, 1-16.